

Diari portaveu de l'Esquerra Republicana de Catalunya a les comarques tarragonines

Política d'Esquerra a Catalunya

A Catalunya, no hi ha altra força política organitzada, autènticament d'esquerra, que la del partit d'Esquerra Republicana de Catalunya. Els demés partits catalans, o tenen una marcada posició de dreta dins la República, com la Lliga, o de centre, com el Partit Catalanista Republicà.

Les altres organitzacions polítiques, o bé són d'esquerra social, com la comunista, al marge i enfront de la República, o bé devem estimar-les seccions dels partits generals espanyols, com la radical, i ara, el partit radical socialista que sembla es tracta d'organitzar a Catalunya.

No volem deixar d'esmentar el partit socialista que pel seu caràcter internacionalista, podem estimar-lo una secció de l'Internacional, si bé cal desitjar, però, que, com tracta de fer la Unió Socialista de Catalunya, tingui el socialisme a la nostra terra, la matisació pròpia que necessàriament deu imprimir-li la nostra personalitat nacional.

Ara bé; entenem que a la nostra terra els homes que tenen desperta llur consciència nacional d'identificació amb el medi en què viuen, amb la història i la personalitat col·lectiva del nostre poble, amb la seva missió de progrés i de cultura en el concert dels pobles lliures; a l'hora que accepten els postulats de la democràcia moderna que, mantenint les essències del liberalisme clàssic, tracta de conciliar-les amb les corrents universals d'una major justícia social en el repart i usdefruit de les riqueses; ensem que proclamen el laïcisme de l'Estat com penyora de manumissió de les consciències de tota tutela confessional que ultrapassi l'actuació estrictament religiosa de proselitisme espiritual de les Esglésies, al marge de tota coacció civil i social; han de figurar, s'han d'inscriure a les llistes de militants del partit d'Esquerra Republicana de Catalunya.

Per la senzilla raó que a Catalunya no hi ha altre partit que resumeixi en llur programa el conjunt armònic de les aspiracions susdites que constitueixen tot un programa d'esquerres, el veritable programa d'esquerres d'un sentit evolu-

tiu dins l'actual règim social, polític i jurídic.

Catalunya, en el concert dels pobles hispànics, ara que recaba la seva autonomia dins la República, el qual vol dir que si bé no tracta de rompre els llaços que l'uneixen amb Espanya, preten governar-se a sí mateixa en un marc d'atribucions bastants que possibilitin el lliure desenvolupament de la seva vida i personalitat pròpies, no pot admetre que intervinguin el seu govern autònom més que les forces polítiques autènticament catalanes, i, per tant, estimem una intromissió pertorbadora els propòsits d'intervenció i difusió de llurs forces per terres catalanes de partits generals espanyols que tractin de suplantar les forces similars en ideologia de la nostra terra. Aquest és el cas, precisament, del partit radical socialista, segons el que es va veient de l'actuació d'un dels seus més eminents dirigents, el senyor Marcehlí Domingo, secundat pels seus amics de Catalunya.

De tothom és coneguda l'aproximació ideològica en ordre als postulats polítics i socials del nostre partit, l'Esquerra Republicana de Catalunya, i el Partit Republicà Radical-Socialista espanyol. Aquesta aproximació i gairebé identificació—exceptuant el problema cabdal, per nosaltres, de Catalunya, que no ha trobat en la representació parlamentària del partit de Marcehlí Domingo, la unanimitat desitjada en ésser discutida i votada la Constitució vigent—possibilita que el propi senyor Domingo pogués figurar en el Directori del nostre partit, ensem que era cap vistent i dirigent del Partit radical-socialista espanyol, la representació del qual ostentava i segueix ostentant en el Govern de la República. Què autoritza, doncs ara, al senyor Domingo, el voler fer extensiva a Catalunya l'organització i actuació del partit radical-socialista espanyol? Sabut és que el senyor Marcehlí Domingo s'ha separat de l'Esquerra Republicana de Catalunya, però, caldria preguntar, ¿per raons ideològiques fonamentals?, ¿per raons de tàctica, que estima errònies, del nostre partit? Caldria posar ben bé en clar aquests extrems, perquè no apareixen del tot aclarits ni per les cartes lliurades al nos-

tre honorable cap i President senyor Macià, ni per manifestacions i actuacions ulteriors, si bé resulta clara la posició del senyor Domingo quant al seu propòsit d'organitzar a Catalunya forces pròpies, amb el nom de partit radical-socialista, que recolza, segons manifestacions últimes, en l'interès que es produirà a Catalunya per les coses d'Espanya sota l'ègida de la República.

No volem contradir-lo quant això darrer; és més, àdhuc participem del seu parer, però això no ens desautoritza per a poguer insistir en estimar pertorbador que quan Catalunya va a recabar i obtenir el seu règim d'autonomia, a dictar-se una Constitució política pròpia en mèrits de l'aprovació de l'Estatut, que ha d'ésser obra dels catalans i, per tant, dels partits autènticament catalans, es tracti de portar a la nostra terra l'organització i la difusió de partits espanyols que, per

altra banda, no tenen raó d'ésser en el nostre país, com el partit radical-socialista espanyol que té aquí el seu equivalent en el partit d'Esquerra Republicana de Catalunya.

El major interès per les coses d'Espanya, mercès a l'aglutinant de la República i de la seva obra de progrés i civilització, ja el traduirà en tot cas en actes i adhesió a l'obra de conjunt de les esquerres espanyoles, en nom i representació autèntica de l'esquerrisme republicà català, el nostre partit d'Esquerra Republicana de Catalunya, la labor de suplantació del qual per un partit equivalent en esquerrisme espanyol, dins el panorama polític català, àdhuc l'estimem perjudicial pel pla de convivència necessària i compenetració entre les forces polítiques d'esquerra de la República.

JOAN LOPERENA ROMÀ.

Mirador internacional

ALEMANYA.—Com que sembla que el tresor dels hitlerians està exhaurit de resultes de les darreres propagandes de la candidatura presidencial, Hitler ha ordenat l'emissió d'una moneda que no és la de l'Estat, però sí la hitleriana, per al seu ús particular i per als seus simpatitzants.

IRLANDA.—El senyor De Valera diu que no jurarà fidelitat a Anglaterra, perquè considera que el jurament no està prescrit al tractat angloirlandès.

BRUSSEL-LES.—En tenir notícies que Espanya enviava Casanelles a Bèlgica, la policia prengué mesures per a impedir l'entrada de persona tan poc agradable.

Quan arribà Casanelles, acompanyat de la policia francesa, a la frontera, a Quivrain, la policia belga el detingué i el lliurà altra vegada a la francesa, manifestant que no podia entrar a Bèlgica.

NORTFOLK (Virgínia). — El diari "Philadelphia Ledger", diu que el fill de Lindbergh es troba bo a bord d'un potch que creuà el mar de Choesapete.

RIGA.—Diu el periòdic "Lietuvos Aidas", que, malgrat dels arti-

cles que ve publicant la premsa alemanya, en els quals s'examina l'eventualitat del retorn de Memel a Alemanya, mitjançant certes compensacions de caràcter econòmic, Lituània no renunciarà per cap preu Memel.

LONDRES.—El text del projecte d'armistici sotmès pel Japó, ha estat publicat, i proposa, entre altres coses, la cessació immediata de les hostilitats, el manteniment de les tropes xineses a les seves posicions actuals i la retirada de les tropes nipones a l'interior de la concessió internacional i a una zona de la carretera situada fora de la concessió.

En el que es refereix a la Comissió dels Dotze, els japonesos proposen que es compongui d'elements civils i militars xinesos, nipons, francesos, anglesos, americans i italians.

Es creu que Xina no acceptarà.

UCRANIA.—A Ucraïna s'han sublevat contra els soviets. Els veïns de Sewtaré oposen resistència a les forces roges i són ametrallats quan intenten passar el riu Dniester.

Sembla que les tropes roges de guarnició en alguns pobles ucraïnians, s'han unit al poble.